

Wtorek, 25 października 2011 r.

Forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy

P7_TA(2011)0460

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie IV Forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy (2011/2145(INI))

(2013/C 131 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju z 2005 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Unijny kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. „Szersza współpraca, lepsza współpraca: pakiet 2006 w sprawie skuteczności pomocy UE” ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie ram działania na rzecz skuteczności pomocy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych (ministrów ds. rozwoju) z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie podziału pracy między poszczególne kraje, dodając lub zastępując szereg elementów ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych (ministrów ds. rozwoju) z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie wzajemnej rozliczalności i przejrzystości: czwartego rozdziału unijnych ram operacyjnych skuteczności pomocy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając tekst ujednoczony w sprawie ram działania na rzecz skuteczności pomocy Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej z dnia 11 stycznia 2011 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając deklarację budapeszteńską dotyczącą IV Forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy w Pusanie, w Korei Południowej (2011 r.), przyjętą na 21. posiedzeniu Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w Budapeszcie,
- uwzględniając deklarację dilijską z dnia 10 kwietnia 2010 r. w sprawie budowania pokoju i wzmocnienia państwa,
- uwzględniając deklarację z Bogoty z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zasad programu działania z Akry w ramach współpracy południe-południe,
- uwzględniając porozumienie z Tunisu „Targeting Effective Development” [Dążenie do skutecznego rozwoju] z 4 i 5 listopada 2010 r. w sprawie afrykańskiego programu skuteczności rozwoju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady 9558/07 z 15.5.2007.

⁽³⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 373.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 100.

⁽⁵⁾ Dok. 15912/09.

⁽⁶⁾ Dok. 11081/10.

⁽⁷⁾ Dok. 17769/10.

⁽⁸⁾ Dok. 18239/10.

Wtorek, 25 października 2011 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD zatytułowane „Skuteczność pomocy. Sprawozdanie okresowe z wdrażania deklaracji paryskiej” z czerwca 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach” [Strategia skuteczności pomocy: korzyści podejścia europejskiego] z października 2009 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący planu działania UE w sprawie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju w latach 2010–2015 (SEC(2010)0265) oraz konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju, w których zatwierdza się odnośny plan działania UE,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe Komisji zatytułowane Joint Multi-annual Programming [Wspólne wieloletnie programowanie] z marca 2011 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększanie rozliczalności UE ze środków finansowych na rzecz rozwoju w związku z oficjalną unijną oceną wzajemną pomocy rozwojowej” z kwietnia 2011 r. (COM(2011)0218),
 - uwzględniając inicjatywę „Zorganizowany dialog – skuteczne partnerstwo na rzecz rozwoju” uruchomioną przez Komisję Europejską w marcu 2010 r., której celem jest znalezienie praktycznych sposobów na zwiększenie skuteczności udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych we współpracy europejskiej,
 - uwzględniając opublikowane w maju 2011 r. „Sprawozdanie końcowe z oceny deklaracji paryskiej – faza 2”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie samorządów lokalnych i współpracy na rzecz rozwoju ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0313/2011),
- A. mając na uwadze, że podczas IV Forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy powinny zostać określone przyszłe zobowiązania dotyczące skuteczniejszej pomocy rozwojowej i że forum to powinno przyczynić się do opracowania nowej struktury pomocy międzynarodowej w perspektywie osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR) w 2015 r. i po tym terminie,
- B. mając na uwadze, że zasady zawarte w deklaracji paryskiej skupiają się w pierwszej kolejności na mechanizmach udzielania pomocy, nie zaś na opracowywaniu skutecznej polityki rozwojowej; mając również na uwadze, że realizację programu działania z Akry dotyczącego skuteczności pomocy utrudniło kilka czynników, tj. kryzys finansowy, obniżenie poziomu płatności oficjalnej pomocy rozwojowej, zmiana polityki niektórych darczyńców, którzy wymagają lepszych wyników w krótkim czasie, jak również pojawienie się nowych darczyńców publicznych i prywatnych, którzy nie należą do DAC i którzy w swoim podejściu nie kierują się opartymi na porozumieniu normami współpracy,
- C. mając na uwadze, że coraz większa część ogółu oficjalnej pomocy rozwojowej pochodzi z krajów o gospodarkach wschodzących, które nie należą do OECD,
- D. mając na uwadze, że ostatnie wyniki nadzoru i najnowsze oceny dowodzą, że kraje otrzymujące pomoc poczyniły większe wysiłki niż kraje-darczyńcy w kierunku zrealizowania zobowiązań zawartych w deklaracji paryskiej i programie działania z Akry,
- E. mając na uwadze, że wcześniejsze konferencje na wysokim szczeblu nie przyniosły niezbędnych nacisków politycznych lub stworzenia wiążących prawnie ram, a także mając na uwadze, że wdrożenie deklaracji paryskiej nie pociągnęło za sobą oczekiwanego mniejszego rozdrobnienia pomocy i że w przypadku zbyt wielu operacji wciąż brakuje przejrzystości, np. w odniesieniu do warunków,

⁽¹⁾ Projekt nr 2008/170204 – wersja 1.

⁽²⁾ Projekt nr 2010/250763 – wersja 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 249.

Wtorek, 25 października 2011 r.

- F. mając na uwadze, że przejrzystość i odpowiedzialność stanowią podstawowe warunki skuteczności pomocy nie tylko w stosunkach darczyńca – rząd kraju otrzymującego pomoc, ale także w stosunkach państwo – społeczeństwo; mając na uwadze, że w ramach programu działania z Akry darczyńcy i kraje partnerskie uzgodniły, że będą rozpowszechniać w stosownym czasie szczegółowe informacje dotyczące obecnych i przyszłych przepływów pomocy, aby umożliwić krajom rozwijającym się opracowywanie budżetu i prowadzenie audytów w bardziej szczegółowy sposób; mając ponadto na uwadze, że dla krajów-darczyńców wspieranie wzmocnienia instytucji parlamentu, a także zaangażowania władz lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w trwałe włączenie polityki rozwojowej w proces demokratyczny to sprawa najwyższej wagi;
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie zapewniają ponad połowę oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) w skali światowej i odgrywają w związku z tym ważną rolę w programie skuteczności pomocy,
- H. mając na uwadze, że w perspektywie IV Forum należy koniecznie przypomnieć darczyńcom o ich zobowiązaniu do przeznaczenia do 2015 r. 0,7 % PNB/DNB na pomoc rozwojową, do uczynienia kwestii równouprawnienia płci istotnym składnikiem wszystkich dziedzin polityki oraz praktyk stosowanych w stosunkach z krajami rozwijającymi się, do ściślejszego określenia ODA i do przestrzegania nadal obowiązujących zasad programu działania z Akry, mając na uwadze, że konieczne jest wyjście poza oficjalną pomoc rozwojową, by tworzyć partnerstwa na rzecz rozwoju w celu wspierania wizji rozwoju, którym państwa kierują same i za który są one odpowiedzialne;
- I. mając na uwadze, że dziedzina pomocy rozwojowej ulega ciągłym przemianom i że pojawianie się nowych darczyńców powinno zostać lepiej odzwierciedlone w mechanizmach skuteczności pomocy;
- J. mając na uwadze, że ogół finansowania rozwoju, w tym innowacyjne mechanizmy finansowania, takie jak podatek od transakcji finansowych czy globalne fundusze finansujące zdrowie lub edukację, musi uwzględniać i wdrażać zasady deklaracji paryskiej;
- K. mając na uwadze, że porozumienie z Tunisu w sprawie afrykańskiego programu rozwoju wzywa do zmiany punktu ciężkości ze skuteczności pomocy na szerszy program skuteczności rozwoju; mając również na uwadze, że sześć aspektów, które uznano za podstawowe elementy skuteczności rozwoju Afryki, to: budowanie kompetentnych państw; rozwój odpowiedzialności demokratycznej; wspieranie współpracy południe-południe; planowanie i prowadzenie działań na szczeblu regionalnym; przyjmowanie nowych partnerów działających na rzecz rozwoju; wyzwalamie się z uzależnienia od pomocy;
1. podkreśla konieczność zajęcia przez Unię Europejską ambitnego stanowiska podczas IV Forum, które może wnieść istotny wkład w pogłębienie i pełne wdrożenie zobowiązań dotyczących skuteczności pomocy; wyraża nadzieję na obecność w Pusanie przedstawicieli wysokiego szczebla Unii Europejskiej, z uwagi na znaczenie skutecznej pomocy dla poprawy jakości życia i zmniejszenia ubóstwa w krajach korzystających z pomocy, a także dla osiągnięcia MCR;
 2. przypomina, że jednym z podstawowych warunków realizacji programu skuteczności pomocy jest przyjęcie w pełni zasady odpowiedzialności demokratycznej, która oznacza, że strategią rozwoju kieruje dany kraj i że odzwierciedla ona zobowiązania wszystkich zainteresowanych podmiotów krajowych;
 3. zwraca uwagę, że rządy krajów rozwijających się nie zapewniły swym parlamentom i społeczeństwu obywatelskiemu pola działania niezbędnego, by zapewnić rzeczywiste przyjęcie odpowiedzialności za ten rozwój; nalega na UE, by wzmocniła realizację zobowiązań podjętych w Paryżu i w Akrze poprzez wsparcie demokratycznej odpowiedzialności za politykę rozwoju, jej planowanie i podejmowane w jej ramach działania poprzez pełną współpracę ze wszystkimi podmiotami w dziedzinie rozwoju oraz pełną odpowiedzialność wobec nich;

Wtorek, 25 października 2011 r.

4. jest zdania, że IV Forum zostanie zwieńczone sukcesem, jeśli doprowadzi do dużego zaangażowania w zapewnienie skuteczności pomocy, którego wyrazem będą jasne i mierzalne cele wraz ze szczegółowym harmonogramem ich realizacji; świadomy niedociągnięć we wdrażaniu deklaracji paryskiej i programu działania z Akry podkreśla znaczenie, jakie mają odpowiedzialność za rozwój, oddolne podejście do niego i nierozdrabnianie pomocy oraz utworzenie solidnych, skutecznych i niezależnych mechanizmów działań następczych w zakresie wdrożenia, angażujących parlamenty oraz społeczeństwo obywatelskie zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym; uważa, że jeżeli pomoc ma być skuteczna, należy ją rozpatrywać i dokonywać jej oceny pod kątem konkretnego wkładu w realizację celów rozwoju, a nie jedynie pod względem nakładów;

5. przypomina, że skuteczna pomoc obejmuje umożliwianie ubogim krajom mobilizację dochodów krajowych; zatem ponownie wzywa UE by w pierwszej kolejności podjęła walkę z rajami podatkowymi i uchylaniem się od płacenia podatków, przy jednoczesnym wspieraniu alternatywnych źródeł finansowania rozwoju, np. poprzez stworzenie podatku od transakcji finansowych; nalega również, aby UE w większym stopniu wspierała pomoc krajom rozwijającym się w prowadzeniu reform podatkowych, aby zapewnić tworzenie skutecznych, efektywnych, sprawiedliwych i zrównoważonych systemów podatkowych, które powinny doprowadzić do zniesienia ubóstwa oraz uzależnienia od pomocy;

6. wzywa darczyńców i beneficjentów do podjęcia natychmiastowych środków celem zapewnienia przestrzegania zobowiązań zawartych w deklaracji paryskiej i programie działania z Akry, dla których jedyną przeszkodę stanowią brak woli politycznej i biurokracja oraz wysokie koszty transakcji, np. zobowiązań dotyczących niewiązania pomocy, przewidywalności pomocy, warunkowości i przejrzystości; w szczególności podkreśla konieczność wprowadzenia w życie zobowiązania z Akry do stosowania przez darczyńców w pierwszej kolejności systemów krajowych w dwustronnej współpracy międzyrządowej, a także do rozwiązania problemu nieprzewidywalności przepływów pomocy; ponadto wzywa kraje udzielające pomocy, aby priorytetowo traktowały udzielanie zamówień publicznych na szczeblu lokalnym i regionalnym

7. przypomina o roli pomocy, stanowiącej siłę napędową dla integracyjnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w celu ograniczenia ubóstwa i uzależnienia od pomocy oraz w celu wspierania tworzenia miejsc pracy, uwzględniającej specyfikę poszczególnych krajów przy jednoczesnym zwiększeniu skuteczności pomocy w krajach, które najbardziej tego potrzebują; zwraca również uwagę, że pomoc powinna być uważana za środek tymczasowy z myślą o wspieraniu samowystarczalnego trwałego wzrostu gospodarczego w krajach rozwijających się, nie zaś za rozwiązywanie długoterminowe;

8. podkreśla, że taki wzrost ograniczają stosowane przez darczyńców praktyki składania zamówień nieuwzględniające gospodarki lokalnej; w związku z tym apeluje do darczyńców, aby priorytetowo traktowali udzielanie zamówień na szczeblu lokalnym i regionalnym, wzmocniając w ten sposób lokalne zdolności gospodarcze;

9. przypomina, że pomoc rozwojowa nie wystarcza, by położyć kres ubóstwu i że powinna ona zająć się raczej przyczynami niż symptomami ubóstwa; kładzie nacisk na konieczność bardziej skutecznej pomocy, wpisującej się w proces rozwoju, który może utworzyć w krajach otrzymujących pomoc silne, chroniące środowisko naturalne gospodarki z zagwarantowanym dla wszystkich obywateli dostępem do podstawowych usług społecznych, i który będzie ostatecznie w stanie zmniejszyć zależność od pomocy; podkreśla w tym kontekście znaczenie atmosfery sprzyjającej tworzeniu godziwych miejsc pracy, przedsiębiorczości i innowacji w krajach otrzymujących pomoc; zachęca darczyńców do wykorzystywania w pierwszej kolejności lokalnego potencjału gospodarczego i do jego aktywnego wzmocnienia;

10. wzywa do lepszej koordynacji międzynarodowej rozprowadzania pomocy między poszczególnymi krajami w celu zajęcia się problemem „krajów ulubionych” („aid darlings”) i „krajów pomijanych przy udzielaniu pomocy”; podkreśla, że cel polegający na zwiększeniu wpływu pomocy oraz osiągnięciu lepszych wyników/korzyści nie powinien prowadzić do unikania ryzyka w ramach stosowania polityki rozwojowej, która skupia się wyłącznie na „łatwych krajach”; nalega, aby eliminacja ubóstwa i potrzeby pozostały zasadniczymi kryteriami przydziału pomocy na rzecz rozwoju;

11. podkreśla znaczenie zróżnicowanego podejścia do skuteczności pomocy, uwzględniającego stopień rozwoju krajów otrzymujących pomoc (kraje najsłabiej rozwinięte, państwa niestabilne i kraje o średnich dochodach.) i ich specyficzne potrzeby; podkreśla, że biorąc pod uwagę wysoką liczbę państw niestabilnych, a także fakt, że MCR zostały w nich osiągnięte w najniższym stopniu i że odpowiadają one za 75 % deficytu, należy poświęcić tej kwestii szczególną uwagę;

Wtorek, 25 października 2011 r.

12. podkreśla, że zaangażowanie władz lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w politykę rozwoju jest niezbędne dla osiągnięcia MCR oraz dla zapewnienia dobrego sprawowania władzy; zauważa z niepokojem, że pomimo uznania w Akrze wielu organizacji społeczeństwa obywatelskiego za pełnoprawne podmioty działające na rzecz rozwoju, wiele z nich zмага się z polityką i praktykami, które podważają taką ich rolę; w szerszym ujęciu wzywa darczyńców i kraje partnerskie do położenia nacisku na uznanie prawa do udziału parlamentów, władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego, na bardziej przejrzyste korzystanie z systemów krajowych;

13. przypomina, że pomoc finansowa nie wystarcza, by zagwarantować trwały rozwój i że rządy lokalne oraz krajowy sektor prywatny muszą zaangażować się w realizację projektów związanych z MCR; podkreśla rolę prywatnych przedsiębiorstw, takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa, w tworzeniu dobrobytu oraz odpowiedzialność państw za zagwarantowanie stabilności i państwa prawa; kładzie w związku z tym nacisk na znaczenie dobrych rządów w krajach otrzymujących pomoc;

14. podkreśla, że wskaźniki dotyczące dobrych rządów, z których część jest w dalszym ciągu bardzo kontrowersyjna, także powinny być przedmiotem debaty, ze względu na ich przydatność w określaniu jakości podejść opartych na uczestnictwie, koniecznych dla demokratycznego podejmowania odpowiedzialności;

15. zachęca rządy partnerskie do szanowania i podkreślania wysiłków na rzecz decentralizacji (politycznej, administracyjnej i podatkowej) oraz do wzmocnienia koordynacji między lokalnymi a krajowymi procedurami planowania rozwoju, przyczyniając się do komplementarności i specjalizacji, w poszanowaniu autonomii lokalnej;

16. wzywa darczyńców do lepszego skoordynowania i zharmonizowania działań oraz do uproszczenia procedur, a także do rozszerzenia współpracy z darczyńcami prywatnymi;

17. nalega, by rozwijać i promować współpracę południe-południe i współpracę trójstronną jako sposoby pomocy przyczyniające się do polepszenia jakości i skuteczności, wymiany doświadczeń i tworzenia zdolności;

18. przypomina, że wszystkie rządy, zarówno krajów-darczyńców, jak i krajów-beneficjentów, związane są zobowiązaniami w dziedzinie praw człowieka; podkreśla, że zobowiązania te, a także odpowiedzialność wobec międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia skuteczności rozwoju; w związku z tym nawołuje UE, by zobowiązała się w Pusanie do wprowadzenia wiążących środków gwarantujących, że udzielanie pomocy będzie zgodne z umowami w zakresie praw człowieka;

19. podkreśla, jak ważne jest uzyskanie równowagi między spełnieniem określonych warunków politycznych i podatkowych a podejściami skoncentrowanymi na wskaźnikach skuteczności, aby uniknąć sytuacji, w której surowe wymogi polityczne i wymogi dotyczące skuteczności zniechęciłyby rządy krajów partnerskich do wdrożenia własnych strategii, czy wręcz do wypróbowania nowych, bardziej ryzykownych podejść, skłaniając je do postępowania zgodnie z wytycznymi darczyńców;

20. wyraża zadowolenie z przyjęcia Unijnego kodeksu postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju i podkreśla, że dotychczas zasady zawarte w kodeksie nie zostały w pełni zastosowane z powodu braku woli politycznej, co stanowi przeszkodę dla optymalnego wykorzystania pomocy europejskiej, jak również dla możliwości odegrania przez Unię wiodącej roli w odniesieniu do podziału pracy w kontekście IV Forum;

21. wzywa Unię Europejską do sprawniejszej realizacji przyspieszonej inicjatywy w zakresie podziału pracy (Fast Track), zwłaszcza w ramach koncentrowania się na określonych sektorach, poprzez przeprowadzenie reorganizacji i wspólne planowanie, jak również do wsparcia korzystania z systemów krajowych, aby uszanować podjęte w ramach deklaracji paryskiej zobowiązanie do częstszego stosowania metod udzielania pomocy opartych na odpowiedzialności kraju za własny rozwój, w szczególności poprzez udzielanie wsparcia budżetowego;

Wtorek, 25 października 2011 r.

22. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji przedstawioną w zielonej księdze na temat wsparcia budżetowego, która ma przede wszystkim na celu sprzyjanie rozwojowi endogenicznemu krajów partnerskich, i domaga się sprecyzowania kryteriów kwalifikujących do otrzymania wsparcia budżetowego tak, aby uniknąć ryzyka wystąpienia ewentualnych uchybień lub złego wykorzystania tego rodzaju pomocy, biorąc pod uwagę dane takie jak wskaźniki korupcji w poszczególnych krajach;
23. podkreśla przewodnią rolę parlamentów narodowych w ramach nowej struktury pomocy i przypomina o konieczności udzielenia im wsparcia celem zwiększenia ich możliwości legislacyjnych i propagowania niezbędnych zmian, aby parlamenty te mogły sprawdzać wszelkie wydatki dotyczące rozwoju;
24. domaga się, aby parlamenty narodowe przyjmowały dokumenty strategiczne dotyczące poszczególnych krajów oraz budżet roczny po zasięgnięciu opinii społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych, przed podjęciem dialogu politycznego z darczyńcami, tak aby nadać pełną moc kontroli demokratycznej;
25. przypomina w tym kontekście o zobowiązaniu, które zawierają ramy działania na rzecz skuteczności pomocy Rady Unii Europejskiej⁽¹⁾, mającym na celu umożliwienie sprawowania w ramach procedur obowiązujących w krajach partnerskich kontroli demokratycznej nad pomocą finansową udzielaną przez darczyńców z Unii;
26. zwraca uwagę na ważną rolę nadrzędnych organów kontroli finansów publicznych we wspomaganie parlamentów narodowych w ich zadaniach w dziedzinie nadzoru wydatków związanych z rozwojem i w promowaniu skuteczności pomocy;
27. przypomina o ryzyku związanym z nadaniem problemowi skuteczności pomocy bardzo technicznego charakteru; podkreśla konieczność położenia większego nacisku na wskaźniki dotyczące wpływu pomocy na rozwój oraz na sposób, w jaki pomoc rzeczywiście przyczynia się do eliminacji ubóstwa, wspierania równouprawnienia płci, zmniejszenia nierówności oraz tworzenia dobrobytu; jest zdania, że ściślejsze zaangażowanie podmiotów publicznych i prywatnych działających na terytorium kraju rozwijającego się i wykorzystanie zdobytego doświadczenia w ramach realizacji zobowiązań zawartych w deklaracji paryskiej i programie działania z Akry przyczynią się do udoskonalenia programu dotyczącego skuteczności pomocy;
28. wzywa Unię Europejską do dokonania przeglądu polityki w zakresie podziału pracy celem dopilnowania, aby kwestie przekrojowe, takie jak prawa człowieka, włączenie społeczne, równouprawnienie płci, obywatelstwo czy zmiana klimatu nie zostały zaniedbane;
29. podkreśla, że przejrzystość pomocy ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia podejmowania odpowiedzialności i skuteczności pomocy; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do zajęcia ambitnego stanowiska w dziedzinie przejrzystości pomocy przez promowanie na szczeblu międzynarodowym mechanizmów zmierzających do ustanowienia norm w tej dziedzinie, takich jak Międzynarodowa Inicjatywa na rzecz Przejrzystości Pomocy (IATI); wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do przystąpienia do IATI;
30. podkreśla znaczenie jasnej oceny ewentualnego ryzyka z uwzględnieniem większego zaangażowania sektora prywatnego oraz stwierdza, że w związku z tym należy określić wyraźne kryteria wspierania przedsięwzięć realizowanych w ramach sektora prywatnego, którym powinny towarzyszyć wysoce skuteczne mechanizmy oceny, opracowane w celu zapewnienia, że inwestycje w ramach sektora prywatnego będą zrównoważone i zgodne z ustalonymi międzynarodowymi celami rozwojowymi oraz że nie będą prowadzić do konieczności powrotu do pomocy wiązanej;
31. uważa równość płci za priorytet przy opracowywaniu polityki rozwojowej i w związku z tym wzywa do jej pełnego uwzględnienia w planie działań na rzecz skuteczności pomocy, a także do uczestnictwa organizacji kobiecych we wszystkich procesach rozwoju;

(1) Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej, tekst ujednolicony 18239/10.

Wtorek, 25 października 2011 r.

32. podkreśla, że IV Forum powinno również położyć fundamenty globalnego partnerstwa na rzecz bardziej integrującego rozwoju przez większe angażowanie nowych krajów udzielających pomocy, zwłaszcza krajów, których podejście nie rządzi się globalnymi normami w dziedzinie skuteczności; wzywa UE do przyjęcia wiodącej roli w tym względzie w celu zagwarantowania, że pomoc z tych krajów będzie zgodna z zasadami dotyczącymi oficjalnej pomocy rozwojowej ustalonymi na forum międzynarodowym; jest zdania, że nie powinno się to przełożyć na rozmycie się dorobku w dziedzinie skuteczności pomocy i jego podstawowych zasad;

33. jest zdania, że z uwagi na swoją rolę, polegającą na sprawowaniu kontroli demokratycznej, Parlament Europejski powinien nadal uczestniczyć w trwającym procesie ponownego określania programu skuteczności pomocy, także poprzez odpowiedni udział w posiedzeniu w Pusanie;

34. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do dalszego zwracania uwagi na jakość pomocy i do promowania międzynarodowej agendy skoncentrowanej na rozwoju;

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
